

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

LEGE
privind aprobarea Ordonanței
pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1999
privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

<p>1. Descrierea situației actuale</p>	<p>În prezent, activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice este reglementată de Ordonanței Guvernului nr. 107/1999, prin care sunt definite două tipuri de agenții de turism – touroperatoare și detailiste. Potrivit acestor definiții, agenția de turism touroperatoare, este aceea care are ca obiect de activitate organizarea și vânzarea pe cont propriu a pachetelor de servicii turistice sau a componentelor acestora, direct sau prin intermediari iar cea detailistă este acea agenție de turism care vinde sau oferă spre vânzare, în contul unei agenții de turism touroperatoare, pachete de servicii turistice sau componente ale acestora contractate cu aceasta. În scopul protecției turiștilor, la articolul 24 din actul normativ mai sus menționat, este reglementat sistemul de asigurare în caz de insolabilitate sau faliment a agențiilor de turism, pentru rambursarea sumelor achitate de turiști precum și a sumelor necesare în vederea repatrierii acestora, care începând cu 1 octombrie 2000 este reprezentat de încheierea polițelor de asigurare la companii de profil. În completarea prevederilor ordonanței, a fost reglementată procedura de asigurare prin Ordinul Ministrului Turismului nr. 235 din 6 iunie 2001 privind asigurarea turiștilor în cazul insolabilității sau falimentului agenției de turism, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește un plafon de asigurare de 50.000 USD pentru agențiile de turism de tip touroperatoare, respectiv 10.000 USD pentru agențiile de turism de tip detailiste.</p> <p>De la data emiterii Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 și până în prezent, s-a observat că în prima jumătate a perioadei nu au fost identificate probleme privind modul de aplicare a prevederilor actului normativ. Totuși, ținând cont că activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice a avut o evoluție rapidă în ultimii ani, mai ales de când România este stat membru al Uniunii Europene, piața românească a intrat într-o competiție directă cu celelalte state membre UE, agențiile de turism fiind obligate să se adapteze</p>
--	--

cerințelor consumatorilor și totodată să lanseze pe piață produse de calitate, de asemenea la prețuri competitive în raport cu agențiile de turism din spațiul economic european. În acest context s-au identificat o serie de probleme care până în prezent nu au putut fi încă eliminate. Spre exemplificare, s-a constatat tendința agențiilor de turism de tip detaliste de a comercializa servicii turistice directe către consumatori, pentru a răspunde totuși solicitării turiștilor intrați în agenție, deși legislația în vigoare nu permite desfășurarea acestei activități pentru aceste agenții, cu atât mai mult cu cât, este realmente în detrimentul agențiilor de turism touroperatoare.

Mai mult, la începutul perioadei de referință, existau peste 10 companii de asigurare care furnizau pe piață polițe de asigurare în caz de insolvabilitate sau faliment. În ultimii ani, o parte dintre aceste companii de asigurări (mai mult de jumătate dintre acestea) au retras de pe piață produsul, fiind considerat riscant și deopotrivă ineficient. De asemenea, au fost înregistrate la fosta Autoritate Națională pentru Turism multe sesizări din partea operatorilor economici ce administrează agenții de turism care, deși având o activitate considerabilă în timp, cu rezultate economice pozitive, se află în prezent în imposibilitatea continuării activității din lipsa posibilității asigurării riscului împotriva insolvabilității sau falimentului, având în vedere că singura modalitate de garantare reglementată este polița de asigurare. Rezultă astfel că, în România, companiile de asigurare reprezintă singurul instrument prin care o agenție de turism poate face dovada că prezintă garanții acoperitoare în caz de insolvabilitate sau faliment.

Foarte important de precizat este faptul că în anul 2014, Comisia Europeană prin Direcția Generală Justiție și Consumatori, a adresat o scrisoare României prin care semnalează nereguli privind modul deficitar de funcționare a sistemului de asigurare privind rambursarea sumelor achitate de turiști precum și a sumelor necesare în vederea repatrierii acestora, în cazul insovabilității sau falimentului agențiilor de turism. În acest sens, Comisia Europeană a deschis Dosarul EU Pilot 7052/14/JUST, notificând România pentru remedierea în cel mai scurt timp a problemelor legate de sistemul de asigurare, invocând încălcarea art. 7 al Directivei 90/314/CEE privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite. Acest articol prevede o dispoziție privind asigurarea clienților în caz de insolvabilitate. În conformitate cu art.7 “organizatorul și/sau distribuitorul parte în contract trebuie să furnizeze dovezi suficiente de garantare pentru restituirea sumelor achitate și pentru repatrierea clienților în caz de insolvabilitate”. Totuși, textul art. 7 din Directivă lasă o mare libertate statelor membre în alegerea măsurilor corespunzătoare, iar Curtea Europeană de Justiție a clarificat în mai multe cazuri, modul în care dispoziția trebuie interpretată în ceea ce

privește anumite aspecte.

Această obligație a statelor membre, inclusiv a României, a fost preluată în noua directivă (Directiva nr. 2302 din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului) iar transpunerea articolului 17 capitolul V - protecția în caz de insolvență - din noua Directivă privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate reprezintă în continuare o chestiune de interes deosebit pentru Comisia Europeană.

În particular, pe lângă argumentele aduse de Comisia Europeană în ceea ce privește sistemul de garantare inefficient și neacoperitor existent în prezent în România, există o serie de spețe raportate cu privire la alte state membre ale UE, în raport cu garanțiile acoperitoare privind insolvența:

Cazul VKI vs Österreichische Kreditversicherung

Decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-364/9635 tratează o speță prezentată de către Tribunalul Comercial Districtual din Viena, Austria. În această cauză, o organizația neguvernamentală pentru protecția consumatorului, care acționează în numele a doi consumatori care au achiziționat pachete turistice, în timp ce erau în vacanță organizatorul a devenit insolubil. Organizația a dat în judecată societatea de asigurare pentru rambursarea costurilor de repatriere. Aceste cheltuieli nu se refereau doar la cheltuielile de transport dar și cheltuielile hoteliere, proprietarul hotelului nelăsând turiștii să plece fără să achite costurile aferente cazării. Compania de asigurări a refuzat rambursarea costurilor de cazare, datorită interpretării restrictive date directivei, spunând că aceste costuri nu sunt încadrate ca fiind costuri de repatriere.

Curtea a hotărât că prevederile Directivei trebuie interpretate ca “acoperirea, garantarea restituirii sumelor achitate de către consumator atât pentru pachetul de servicii plătite în avans organizatorului înainte de plecarea în călătorie, cât și ca urmare a insolvenței organizatorului pachetului, pentru a putea părăsi hotelul”. În argumentarea deciziei, Curtea a afirmat că sensul directivei este acela de a proteja consumatorii împotriva riscurilor care decurg din insolvență a operatorului. În contextul dat, accentul se pune pe necesitatea ca toate riscurile care decurg în cazul unei insolvențe să fie acoperite.

Cazul Rechberger⁸

În acest caz C-140/97, un ziar austriac a oferit abonaților săi un pachet de vacanță gratuit ca recompensă pentru fidelitatea acestora. Abonații ar fi trebuit să achite doar contravaloarea taxelor de aeroport, și în cazul în care doreau o cameră single o taxă

suplimentară. În cazul în care un abonat dorea să fie însoțit de o persoană, această persoană ar fi trebuit să achite integral costul pachetului. Din păcate foarte mulți abonați au răspuns la această ofertă, mai mulți decât a anticipat ziarul și agenția de turism parteneră. În cele din urmă agenția de turism a falimentat.

Ca urmare a acestui fapt, șase beneficiari nu au putut să efectueze deplasarea: patru dintre ei pentru că nu mai erau locuri disponibile, celelalte două, pentru că agenția de turism a intrat în faliment. Toate aceste persoane au efectuat plățile care au fost solicitate de la ele, dar acestea au putut recupera doar o mică parte din aceste sume ca urmare a procedurii de faliment.

Landesgericht Linz (Austria) a ridicat șase întrebări Curții Europene de Justiție, dintre care unele au vizat transpunerea tardivă a prevederilor directivei în legislația austriacă și altele privind interpretarea articolelor din directivă care se referă la protecția consumatorului.

În decizia sa, Curtea de Justiție a declarat pentru prima dată că măsurile de transpunere a directivei în legislația internă a unui stat membru nu a fost transpusă corespunzător. În cazul unui operator care își începe activitatea, așa cum a fost cazul de față, legislația internă prevede ca societatea să asigure prin contract de asigurare sau garanție bancară nu mai puțin de 5% din cifra de afaceri a organizatorului aferent trimestrului corespunzător anului calendaristic anterior, ceea ce înseamnă ca organizatorul să realizeze o estimare a cifrei de afaceri fără a ține seama de fluctuațiile sezoniere în totalul cifrei de afaceri în decursul aceluși an.

În argumentația sa Curtea a declarat în mod explicit că “având în vedere faptul că suma garantată se calculează pe baza cifrei de afaceri realizată de către o anumită agenție în cursul anului precedent sau, în cazul unor companii noi, pe baza cifrei de afaceri estimate de către companie însăși, măsurile specifice descrise de guvernul austriac au fost inadecvate, având în vedere că regulamentul necesită doar o garanție limitată, atât în ceea ce privește valoarea acoperirii și baza de calcul pentru aceasta valoare. Prin urmare acest sistem pare incapabil să furnizeze garanții în cazul unor asemenea situații, cum ar fi o creștere semnificativă a numărului de rezervări în relație fie cu cifra de afaceri a anului precedent sau cifra de afaceri estimată.” De asemenea Curtea a subliniat că n a existat “niciun indiciu, atât în preambulul Directivei sau în cuprinsul articolului 7, care să sugereze că garanția prevăzută de această dispoziție ar putea fi limitat, așa cum a fost pus în aplicare în Austria.” Ca o concluzie a acestei spețe, protecția oferită consumatorilor de către versiunea inițială a legii din Austria a fost insuficientă. Prin urmare, orice metodă de calcul care presupune o plafonare a cuantumului garanțiilor pentru plata eventualelor despăgubirilor care are ca bază sume estimate este

inadmisibilă.

Cazul Ambry

În cazul C-410/96 Curtea de Justiție a tratat problema pieței unice în implementarea directivei. Managerul unei agenții de turism din Metz (Franța) a fost acuzat în cadrul unui proces penal ca s-a angajat într-o activitate legată de organizarea și comercializarea pachetelor turistice fără a obține o licență impusă de art. 4 din Legea franceză nr. 92/645. El nu a obținut licența pentru că polița de asigurare achiziționată pentru acoperirea riscurilor în eventualitatea insolvenței a fost semnată cu un asigurator italian care nu avea birouri în Franța. Polița nu a fost acceptată de autoritățile franceze, deoarece dreptul francez impune ca “o garanție financiară poate fi furnizată de către o societate instituție de credit sau de asigurare numai în cazul în care respectiva instituție sau societate are sediul social pe teritoriul unui stat membru al Comunității Europene sau are o sucursală în Franța. În toate cazurile, garanția financiară trebuie să fie disponibilă pentru plata imediată, în scopul de a asigura repatrierea clienților. În cazul în care societatea sau instituția de credit sau de asigurare este situată în alt stat membru al Comunității Europene, altul decât Franța, un acord în acest sens trebuie să fie încheiat între organismul în cauză și o societate sau instituție de credit situate în Franța.” Curtea de Justiție a subliniat că intenția legiuitorului francez a fost să se sigure că garanția în cauză nu doar există dar este disponibilă imediat pentru plata în cazul în care este necesar pentru repatrierea călătorilor.

Cu toate acestea, Curtea a hotărât “este contract articolului 59 din Tratatului CE și a doua Directivă a Consiliului 89/646/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit și de modificare a Directivei 77/780/CEE și a Directivei 92/49/CEE (a treia directivă privind asigurarea generală) pentru normele naționale să solicite, în vederea punerii în aplicare a articolului 7 din Directiva 90/314/CEE privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite, că în cazul în care garanția financiară este asigurată de o instituție de credit sau de asigurare situate într-un alt stat membru, garantul trebuie să încheie un acord cu o companie sau instituție de credit situate în Franța.”

În concluzie, ținând cont de solicitarea Comisiei Europene privind intervenția de urgență a statului privind reglementarea sistemului de asigurare din România și totodată având în vedere evenimentele petrecute în ultimul timp cu privire la intrarea în insolvență a unor mari agenții de turism care bulversează bunul mers al activității de comercializare a pachetelor de servicii turistice, atrăgând de la sine lipsa de încredere a consumatorului în acest segment de piață, este necesară intervenția statului pentru modificarea prioritară a cadrului de reglementare privind activitatea

	<p>de comercializare a pachetelor de servicii turistice, la nivel național.</p> <p>Astfel, amânarea reglementării temeiului legal pentru implementarea unor noi sisteme de asigurare privind rambursarea sumelor achitate de turiști precum și a sumelor necesare în vederea repatrierii acestora, precum și pentru schimbarea viziunii asupra modalității de comercializare a pachetelor de servicii turistice, va conduce inevitabil la un blocaj în acest sector de activitate economică și implicit la scăderea veniturilor/încasărilor.</p> <p>Pe de altă parte, actul normativ supus procedurii de modificare, are în vedere existența unor sancțiuni contravenționale care nu sunt actualizate în raport cu aprecierea gravității încălcării prevederilor acestuia. Astfel, în prezent, sancțiunea contravențională aplicabilă operatorilor economici ce administrează agenții de turism este stabilită încă din anul 1999 și este cuprinsă între 400 și 1000 de lei, ori, având în vedere că activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice implică pe de o parte sume considerabile achitate de turiști în avans, iar pe de altă parte nerespectarea reglementărilor în domeniu are consecințe directe asupra modului de organizare și desfășurare a vacanțelor și concediilor turiștilor, se impune o majorare a acestora.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Prin soluțiile legislative propuse, actul normativ crează cadrul legal pentru posibilitatea oricărei agenții de turism de a comercializa pachete de servicii turistice sau componente ale acestora către consumatorul final, fie în calitate de organizator, fie în calitate de intermediar al unei agenții de turism organizatoare, calitatea rezultând pe de o parte din relațiile contractuale ale agențiilor de turism partenere și pe de altă parte din relația contractuală a agenției cu turistul, în calitate de consumator final. Astfel, se elimină incertitudinea turistului, că serviciile oferite de către agenția de turism parte contractantă exced cadrului legal de reglementare. Totodată se oferă posibilitatea oricărui operator economic care deține o agenție de turism (actualmente de tip detailistă) de a oferi servicii de calitate și competitive clienților săi, fără a apela la serviciile oferite de către o altă agenție de turism, care în prezent este diferențiată prin calitatea sa de "touroperatoare".</p> <p>Adoptarea prezentului act normativ, prin modificările aduse, oferă posibilitatea de a răspunde cu celeritate cerințelor Comisiei Europene, privind obligațiile ce ne revin ca stat membru al Uniunii Europene, luând în considerare Dosarul EU Pilot 7052/14/JUST, prin care România a fost notificată să intervină de urgență asupra cadrului de reglementare privind protecția turiștilor în calitate de consumatori finali, asupra eliminării riscului de nerambursare a sumelor achitate sau de nerepatriere a acestora, în cazul în care agențiile de turism sunt în dificultate financiară, definită conform art. 5 pct. 27 din</p>

Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, se crează posibilitatea adoptării unor măsuri care să corespundă atât cerințelor Comisiei Europene cât și cerințelor pieței, prin reglementarea sistemelor de garantare a răspunderii agențiilor de turism pentru furnizarea serviciilor turistice către consumator care pot fi reprezentate de scrisori de garanție bancară, polițe de asigurare sau alte instrumente de garantare legal constituite, care pot funcționa în paralel sau asociat.

De asemenea, cunoscându-se că în prezent disciplina/gradul de încredere privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice este precară, amplificată de accentuarea în mass-media și rețelele de socializare a unor dezbateri pe cazuistica "turiștilor înșelați de agenții de turism" intervenția urgentă asupra reglementării modalității și procedurilor de transmitere către Ministerul Turismului a informațiilor referitoare la activitatea desfășurată în agențiile de turism - cu titlu exemplificativ dar nu limitativ: capital social subscris și vărsat, pierderi/profit, volum al vânzărilor, existența și recunoașterea reciprocă a raporturilor contractuale dintre ofertant (agenție de turism) și prestatorul de servicii final (hotelier, transportator, etc) informații reale privind suspendarea/reluarea activității unei agenții de turism - va contribui substanțial pe de o parte, la reducerea semnificativă sau eliminarea faptelor de natură infracțională (de regulă – înșelăciune) iar pe de altă parte, la o bună informare a turiștilor privind piața serviciilor turistice oferite prin intermediul agențiilor de turism, iar în ansamblu, la redobândirea sau creșterea gradului de încredere/siguranță în acest sector de activitate.

Având în vedere că pentru întărirea disciplinei asupra activității de comercializare a pachetelor de servicii turistice se impune aplicarea unor măsuri coercitive în concordanță cu importanța domeniului de reglementare și ținând cont de situația actuală care se prezintă ne semnificativ din punct de vedere al măsurilor contravenționale aplicabile, mărirea cuantumului amenzii la 5 până la 10 puncte – amendă, față de cel actual cuprins între 400 lei și 1.000 lei constituie un avantaj incontestabil în exercitarea atribuțiilor de control ale statului în raport cu obligațiile ce revin operatorilor economici privind respectarea prevederilor legale prevăzute de actul normativ supus modificării. Un punct - amendă reprezintă contravaloarea unui salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit, în condițiile legii.

Adoptarea de măsuri imediate ar conduce la posibilitatea organizării corespunzătoare eficiente și în timp util a activității de comercializare a pachetelor de servicii turistice, absolut necesare atât

	<p>pentru intervenția autorității publice - în scopul îndeplinirii prerogativelor ce îi revin, de îmbunătățire a cadrului legislativ (inclusiv de transpunere a legislației europene) a îmbunătățirii activității din acest sector economic și implicit de asigurare a protecției turiștilor, cât și pentru mediul privat – prin întărirea disciplinei în materie de comercializare a pachetelor de servicii turistice și implicit prin ridicarea nivelului de încredere asupra siguranței tranzacțiilor comerciale/raporturilor contractuale.</p>
3. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului act normativ

1. Impactul macroeconomic	<p>Pe termen scurt, România se va alinia standardelor europene în materie de legislație, prin îndeplinirea obligațiilor ce îi revin ca stat membru, față de Comisia Europeană.</p> <p>În subsidiar actul normativ, așa cum va fi modificat va crea un impact pozitiv în sensul că se va reduce semnificativ sau se va elimina neîndeplinirea obligațiilor contractuale ale agențiilor de turism în raport cu consumatorul final și în raporturile contractuale cu prestatorii de servicii turistice specifice (transport, agrement, cazare și alimentație publică).</p> <p>În acest sens, se va întări disciplina financiară și cea contractuală în materie de comercializare a pachetelor de servicii turistice.</p>
1. ¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	<p>Se preconizează o creștere a disciplinei financiare în raporturile contractuale dintre agențiile de turism partenerie cât și în raporturile dintre agențiile de turism și consumatorii finali/turiști. Totodată se preconizează o creștere a relațiilor tranzacționale dintre agențiile de turism și prestatorii de servicii turistice (transport, agrement, hotelărie).</p> <p>A fost efectuat testul IMM în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii</p>
3. Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt,
pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani	Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugetele locale: i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
7. Alte informații	Nu este cazul		

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

<p>1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.</p>	<p>Vor fi elaborate noi acte normative de rang inferior prin care se vor reglementa suma asigurată și modalitatea de organizare și funcționare a sistemelor de garantare, respectiv, ordin comun al Ministrului Turismului și Autorității de Supraveghere Financiară.</p> <p>De asemenea, se vor modifica:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hotărârea Guvernului nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism; - Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism. <p>Se va abroga:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ordinul Ministrului Turismului nr. 235 din 6 iunie 2001 privind asigurarea turiștilor în cazul insolvenței sau falimentului agenției de turism.
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare.</p>	<p>Proiectul de act normativ modifică Ordonanța Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, act normativ care are ca obiect armonizarea legislației cu cea a statelor membre ale Uniunii Europene privind pachetele de servicii turistice vândute sau oferite spre vânzare pe teritoriul României, indiferent de locul de realizare al acestora, respective, Directiva 90/314/CEE privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite. Prin amendamentele aduse prin prezentul proiect de act normativ se realizează transpunerea corectă a dispozițiilor Directivei 90/314/CEE în ceea ce privește garantarea furnizării serviciilor turistice sau rambursării tuturor plăților efectuate de către sau pe seama turiștilor, inclusiv, cheltuielile cu repatrierea, în măsura în care respectivele servicii contractate nu sunt furnizate ca urmare a faptului că</p>

	agenția de turism se află în dificultate financiară.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărârile ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost supus procesului de consultare cu organizații neguvernamentale din domeniul turismului, al asigurărilor și din domeniul bancar, precum și alte organisme implicate. De asemenea, a fost dezbătut și în cadrul Consiliului Consultativ al Turismului.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul prezentului act normativ prin avizul nr.700/2017.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În procesul de elaborare a proiectului de act normativ au fost îndeplinite procedurile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, cu modificările și completările ulterioare. Proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Turismului în data de 10.08.2017.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 8-a

Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	Ministerul Turismului, va avea obligația de a colabora cu instituțiile bancare precum și cu Autoritatea de Supraveghere Financiară și societățile de asigurare pentru operaționalizarea altor sisteme de garantare prevăzute (emiterea scrisorilor de garanție bancară, emiterea polițelor de asigurare). Alte instrumente de garantare identificate precum și atribuțiile, modul de organizare și funcționare al fiecăreia dintre aceste entități/instrumente se vor stabili prin acte normative subsecvente.
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

MIHAI TUDOSE